

Ärg 24 Nr 1 2014

S:t Olof

Medlemsblad för Torshälla hembygds-
förening S:t Olofs Gille

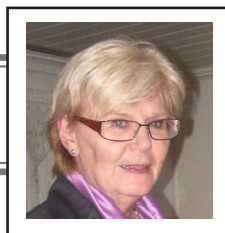

Foto: Janett Eriksson

”Blåsippan ute i backarna står”

Så här utslagna är de inte än - men snart

Åldermannen har ordet

Idag, när detta skrivs, är det den 14 februari 2014, Alla Hjärtans Dag. På 1950-talet började NK i Stockholm att försöka lansera denna dag men det var under lång tid enbart hjärtformat godis som påminde om att det var Alla hjärtans dag.

Varför firar vi Alla hjärtans dag just den 14 februari, på Valentindagen? Det fanns en folklig föreställning om att fåglarna började para sig just den dagen. Det blev en förälskelsens dag. Men det finns också ytterligare en koppling mellan kärleken och Valentin. I engelskspråkiga länder firas Valentindagen samma datum och ursprungligen till minne av Sankt Valentin som var biskop i Interamne, nuvarande Terni i Italien.

Valentin kom till Rom år 270 för att stödja de kristna som var hårt förföljda av den romerska kejsaren Claudius. Han besökte de som satt i fängelse, men blev själv fängslad. Claudius hade hört talas om Valentin och ville försöka övertala honom att det var en löjlig tanke med en osynlig gud. Att Valentins gud enbart var fantasi. Resultatet blev det omvända. Inte så att Claudius blev kristen men vänligare till sinnet mot honom. Istället för fängelse fick Valentin en form av husarrest hos en förnämlig familj som behandlade honom som en gäst. I familjen fanns en blind dotter. Genom böner botade Valentin henne och hela familjen blev omvända till den kristna tron.

Claudius blev nu orolig att hans undersåtar började ansluta sig till den framväxande kyrkan. Han dömde därför Valentin till döden och han avrättades med ett svärd - efter att han lyckats omvända sin bödel. Innan han avrättades lyckades han smuggla ut ett kort till fängvaktarens dotter som han var mycket förälskad i. Detta var det första Valentinkortet.

Det berättas också att Valentin ofta plockade blommor i klosterträdgården och delade ut till förälskade par. Detta ska då vara början till att dela ut rosor eller andra blommor på Valentindagen eller Alla hjärtans dag.

Är nu detta en sägen eller är ”det på riktigt”? Förmodligen en del av båda. Att Valentin har existerat är dock bevisat. Han blev helgonförklarad, Sankt Valentin, och en kyrka byggdes över hans grav i Rom. Så sent som år 1935 gjordes en arkeologisk undersökning under kyrkan och Valentins ben hittades. Dessa ben återfinns idag i Terni, den stad där han en gång var biskop. Kärlek och vänskap är något vi egentligen behöver varje dag. Jag tror också att vi är dåliga på att visa vad vi känner. Kerstin Lindgren har skrivit några vackra rader: ”*Man kan höra vad någon ser. Man kan känna vad någon hör. Man kan räcka sin vän en hand, och komma närmare varann.*”

Iha

Källa: Verbum, Tradition och liv, av Marin Modéus

Margaretha Lindén

Margaretha Lindén har avlidit i en ålder av 85 år. Tre ord som kommer upp när man tänker på Margaretha är idérik, kunnig och entusiastisk. Hon verkade ha en outtömlig energi blandad med ett glatt humör.

Många av Margarethas idéer blev till verklighet. Skapandet av Kofältet, barnkulturdagarna, blomstertåget och mycket, mycket mer. Alla hennes idéer mottogs inte alltid positivt och ibland fick hon kämpa för sin sak. En kamp som sporrade henne på ett positivt sätt.

Vi känner alla till Margarethas fantastiska kunskap om Torshällas historia, även inbegripet Tumbo och Hällbybrunn. Hon kunde mer än många som bott i staden i generationer trots att hon var inflyttad och hon ville dela med sig. Det har hon visat genom alla de böcker hon skrivit och alla de gånger hon berättat om stadens historia. Hon var en inspirerande guide vid sina Torshällavandringar.

Margaretha Lindén var Sankt Olofs Gilles ålderman under många år. Här fick hon utlopp för både sin kunskap och sin energi. Hon var mycket mån om att nutidens barn skulle lära sig dåtidens historia.

Att få lyssna när Margaretha berättade för barnen om t.ex. den stora branden var fantastiskt. Barnen lyssnade med stor inlevelse.

Margarethas intresse för barn och historia var genuint och äkta. Hon kommer att saknas vid många tillfällen långt framöver. Vi minns henne med värme och tacksamhet för allt hon givit oss i form av böcker, föredrag och övrig kunskap men framför allt för sin entusiasm och glädje.

En verklig eldsjäl i ordets rätta bemärkelse har lämnat oss!

”En gång blir allting stilla,
En gång får allting ro
Ej något skall förvilla
Min själ på kvällens bro.”

Pär Lagerkvist

Sankt Olofs Gilles styrelse

Så minns jag gårdarna och människorna vid Östra torget på 1930 och 40-talet

Flygfoto från 1937 över centrala delarna av Torshälla. Foto: O. Bladh.

I slutet av 1800-talet upprättades en stadsplan över den så kallade stadsjorden på Torshälla stads östra område. Den kompletterades och fastställdes år 1900 och omfattade då totalt 163 tomtnummer.

Man var då förutseende och avsatte en större yta för ett framtida torg, i dag Östra torget. De flesta husen vid torget byggdes omkring år 1900. Gårdarna nr 124 och 126 fanns sedan tidigare.

Under min skoltid på 1930-talet passerade jag ofta torget. Då fanns den uppbyggda

trätrottoaren fortfarande kvar. På torgets södra sida där Torshälla stads förvaltning har sina lokaler, låg gården nr 116 A. Där bodde min morfar och mormor Karl och Sofia Andersson sedan 1923. Hälsade man på dem när dagsljuset börjat avta satt de ofta och ”kurade skymning”, en vana från den tid då man hade avslutat dagens arbete och inväntade mörkret. Då tände man fotogenlampan, som var den vanliga belysningen. Mormor bjöd ofta på karameller när man kom upp till dem. Tyvärr blev mormor sjuk och kom till

ålderdomshemmet där hon dog 1933. Sista gången jag besökte henne hade jag några majblommor med som hon köpte. Jag anade då att hon inte hade lång tid kvar att leva.

Morfar som fortfarande var arbetsför hjälpte ofta sina grannar med trädgårdsarbete, vedhuggnig eller liknande och för dessa arbeten fick han några kronor. Pengarna noterade han noggrant i sin kassabok, som finns bevarad. I boken kan man se alla inköp som gjordes till hemmet, bankaffärer, inkomna hyror för gårdshuset, affärslokalen och lägenheten på bottenvåningen.

Sistnämnda lägenhet i bottenvåningen hyrdes av Anton och Erika Larsson. De var godhjärtade människor. Erika bjöd ofta sina väninnor på kaffe i Folkets Huscaféet på fredagarna när det var torgdag. Anton Larsson som arbetade på Nyby var även sjukbesökare och kallades allmänt för "Fläsk och bröd" 1).

I gårdshuset som låg på södra sidan av tomten bodde familjen Samuelsson, han var skomakare till professionen.

Speceriaffären fanns kvar tills i början av 1940-talet och innehavare har varit August Ekman, Lytsén och Carl Bohm.

1) Anton delade inte arbetskamraternas ständiga kritik på dåliga förtjänster. Sa ofta: - "har man bara fläsk och brö' så klarar man sig", därav namnet.

Uppgiften är hämtad från skriften *Torshälla stad och Nyby Bruk - Studier kring namn*.

Efter skolans slut var jag ibland springpojke hos Calle Bohm. Jag fick gå ut med varor till kunder, som handlade på bok. I boken skrev handlaren in varorna, som kunden sedan betalade månadsvis.

År 1940 köpte jag en stor begagnad radio med kortvåg av Calle Bohm. Jag kunde då lyssna på utlandskanaler. Radio Luxemburg sände populärmusik och Köningsberg sände tysk propaganda på nordiska språk. Radio Moskva hade vid midnatt, rysk tid, utsändning på svenska. Andra världskriget pågick ju och jag tyckte det var intressant att följa utvecklingen.

Morfar, som fortfarande ägde Haga, hade på sommaren 1935 varit vid Haga äng och hjälp till att rensa och slå gräs i utfallsgraven vid ån. När han cyklade hem med lien på axeln blev han påkörd av en bil då han skulle svänga in till Göksten där vi bodde.

Han var inte värre skadad än att jag kunde gå med honom till doktorn. Doktorn ville att han skulle åka till Eskilstuna Lasarett för vård. Morfar bad mig då att gå till fabrikör Oscar Erikson och be honom om skjuts till lasarettet. Det blev sista gången jag såg honom. På lasarettet tillstötte lunginflammation som han inte klarade av. Morfar blev 76 år gammal.

Gården nr 116 A ärvdes av min moster Anna, som lät bygga om affärslokalerna till bostad. År 1946 flyttade jag tillsammans med min mor och bror in i den lägenheten. Jag bodde kvar till 1948 då jag gifte mig och flyttade till Ärna.

Östra torget 1954. I mitten ligger Forsbers hus och till vänster 116 A.

Gården nr 115, vid torgets sydvästra hörn, ägdes av fabrikör Eskil Forsberg, som hade en mindre verkstad på tomten där man tillverkade stålstämplar. Forsberg var en duktig yrkesman och hade en bestämd hustru, som höll ordning på affärerna och på Forsberg också för den delen.

Längst ner i bild syns Forsbergs gård med den lilla verkstaden till höger.

Gården 116 B, var ett hus med 1½ plan som kallades för "Amerikanarns" och ägdes av K E Andersson. Där bodde även

Hilda Svensson, som varit barnmorska före pensioneringen.

Gården nr 117 låg där Konsum har sin parkering. På tomten fanns en verkstadsbyggnad, som senare byggdes om till Pingstkyrka. På berget fanns en liten paviljong med god utsikt över staden. Ägare var fabrikör Oscar Eriksson, som tidigare innehåft en sågbladsfabrik.

Oscar Eriksson var bilägare och hade även en stor motorbåt.

Tillsammans med morfar och mormor fick min bror och jag följa med ut på Mälaren. Där gick vi i land på en ö och inmundigade det som fanns i matkorgarna. Vi barn fick saft medan de äldre drack kaffe och kanske något starkare. Till familjen hörde även fostersonen Guy Svensson, som jag fortfarande möter ibland. Vi pratar då gärna om vår gemensamma barndomstid.

Fortsättning i nästa nr av S:t Olof.

Bernt Pettersson

IOGT-logen 47 Frid

Ordenshuset omkring år 1900. I bakgrunden syns nya Folkets Hus.

IOGT-logen 47 Frid bildades 1881 och fick de första åren hyra in sig i skolsalar och privatbostäder. Bland annat hyrde logen in sig i Anjous hus på Storgatan där man disponerade 5 rum och 2 vedbodar.

Lokalfrågan löste sig när logen köpte ett hus på Rådhusorget 1883. Huset låg nära kyrkmuren i torgets nordvästra hörn. Huset, som var gammalt, byggde man om till ett ordenshus för logen 47 Frid och den nybildade logen 95 Torshälla. Här hölls möten varje lördag och söndag.

Bevarade programblad visar att logerna hade stora fordringar på sina medlemmar.

Bland annat skulle varje medlem vid ett tillfälle svara för ett program i minst två minuter, annars fick man betala 5 öre. Här anordnades även basarer som kunde pågå i tre dagar för att få ihop pengar till ett nytt ordenshus.

Logen 95 Torshälla uppgick efter några år i logen 47 Frid som 1902 flyttade till sitt nybyggda ordenshus på Lilla gatan. Huset på torget inköptes av Torshälla stad och revs för att lämna bättre plats för Folkets Hus, som byggdes år 1900.

Bernt Pettersson

Mary Johansson 100 år!

Vår medlem Mary Johansson föddes den 25 januari 1914. Under sin uppväxt bodde Marys familj på Storgatan 13, i hörnet Storgatan - Birgersgatan. Ovanför huset mot Lilla gatan fanns en stor trädgård där hon fick hjälpa föräldrarna att bl.a. sätta och plocka potatis. Det är ett roligt sammanträffande att hon numera bor där föräldrarna hade sitt potatisland.

I närheten ligger hembygdsgården dit Mary ofta går på somrarna. Där finns fortfarande äppelträdet kvar som hon minns från sin barndom. Trädet måste alltså vara minst 100 år.

I början av 1900-talet fanns inga vattenledningar dragna i Torshälla. Familjen fick hämta sitt vatten vid en allmän pump som fanns på IOGT:s tomt vid Lilla gatan. Ett minne som etsat sig fast är när Torshälla fick sitt vatten indraget. Då var det stor fest på Stadskällaren och hennes far berättade att den kvällen firade man med att dricka fint kranvatten till maten.

Efter handelsskolan började Mary arbeta hos borgmästare Wahlberg i Torshälla. År 1936 bildades Holmbergsföreningen med Georg Nyström som ordförande och där fick Mary till uppgift att sköta skrivierna. Föreningen skulle vårda, bevara och sköta om Holmberget. En annan uppgift var att se till att blomstertåget i Torshälla fick fortleva.

Georg Nyström kom ofta på besök till rådhuset. Det hände då och då att han i väntan på borgmästaren satte sig ner hos Mary för att prata bort en stund. Hon minns att det ofta var samtal om vardagliga ting.

Efter tre år fick hon en bra tjänst som kontorist hos föreståndare Lilly Wirén på Systembolaget men kom tillbaka till rådhuset år 1943, då till borgmästare Tore Hellberg.

Mary har alltid haft ett mycket stort samhällsengagemang och har suttit i många styrelser och nämnder i Torshälla. Hon var bl.a. med och klubbade igenom Torshällas första lekskola år 1946.

Hon har också varit engagerad i föreningslivet och kyrkan och började som kyrkvärd redan på 1950-talet.

Lite kuriosita: Mary är en av de få som hållit Torshällas privilegiebrev från år 1317 i sin hand.

Text och foto: Janett Eriksson

Vinter på Bergströmska gården

Julstämning på Lilla gatan.

*Foto: Christina Åslund
och Janett Eriksson*

*Lilla Johanna får en
godispåse av Tomten*

*Fr.v. Kerstin Stenberg, Alice
Whitehorn och Pia Fall är redo
att starta försäljning blommor,
halsaker och lotter.*

Folkminnen från Torshälla

Under 2013 presenterade tidningen några utdrag ur skriften Folkminnen från Torshälla.

Skriften kom 1943 då fil.kand. Sigbrit Plaenge fick i uppdrag av Folkminnesarkivet i Uppsala att intervjua torshällabor, samt göra en sammanställning av deras minnen från staden. Hon gjorde intervjuer med elva torshällabor och skriften tar upp allt från högtider, handel, gator, kvarter, levnadssätt m.m.

Här följer några axplock ur tre avsnitt. Mycket har förändrats i Torshälla under årens lopp.

Stadsdelar, gator m.m.

”Staden delas efter ån i öster och väster. På norr har vi Ängsholmen och på söder åkerjord. Kyrkan ligger på väster. (G.N.)

På 1880-talet fanns ingen bebyggelse på östra sidan ån, utom ett par tre stugor. På väster låg alla hus. Vi har Stora gatan eller Storgatan, Lilla gatan, Källargatan, Bergströmsgatan, Gröna gången (den heter nu Munkgränd), S:t Olofsgatan, Hundbacksgränd, Vive Jönsgatan (Vive Jönsson var en gubbe från Stockholm som donerade pengar), Nybomsgränd, Klostergatan, Vallgatan, Ståles gränd även kallad Rutas gränd?, Järnvägsgatan, Kyrkogatan, Birgersgatan och Brogatan. (J.A.H.)

Vi hade inte så många gator förr, det var Storgatan, Lilla gatan, Vivejönsgatan, Bergströms gränd och Hundbacken.

Staden delades i Norr och Söder. Om det skulle vara finare, så bodde man på Söder. Där bodde de, som hade något.(L.L.)

Bebyggelsehistoria, gårdar

I staden fanns det röda trähus som låg utefter de små gatorna. Ett och annat av husen bestod av två våningar. Gatorna var belagda med kullerstenar och inga planteringar fanns. De hade ladugårdar till sina gårdar, för det fanns alltid jordbruk som hörde till.

Lilljans krog är gammal, den finns fortfarande kvar och ligger nere vid bron.

Det fanns en offerkälla bakom kyrkogården. Tomten, där den källan fanns, är nu bebyggd och gården som ligger där kallas för Källgården. Man har funnit gamla mynt i källan. (G.N.)

Kronofogdegården, Fågelska gården (den har fått sitt namn av att en som hette Fågel ägde den), Myrstacken (där bodde flera familjer med många barn), Mjölnergården (brann ner för 25 år sedan och låg där Sörmlandsbanken nu ligger), Smedgården (det var den gården där Holmens verkstad ligger), Arvströmska gården (där hade vi småskola i en sal), Garvaregården (låg mittemot Spångbergs bageri), Mejerigården, Bergströmska gården, Ytterbergs gård, Ali Anderssons gård, Videgrens gård samt Nilssons sterbhus.

Så var det några gårdar som fått namn efter krogar, som var inrymda i dem.

Vita huset till vänster kallades Bläckhornet, mittemot låg Skinnpälсен som revs på 40-talet.

Det var Gula kanten och Skinnpälсен 2). Båda låg på Storgatan neråt hamnen. (J.A.H.)

Husen var i allmänhet envåningshus. Stockarna i väggarna syntes. Husen var rödfärgade och försedda med tegeltak. Inget av dem hade torvtak, det jag kan minnas. Kronofogdegården var ett undantag. Den var brädfodrad, oljefärgad och dessutom byggd i två våningar. (C.H.)

Stad och stadsbo

Torshällaborna var eniga sinsemellan, men Torshällaborna tyckte inte så vidare om Eskilstunaborna för Eskilstunaborna ville riva ner Torshälla. Men de lyckades aldrig för det fanns alltid folk som stoppade dem. Man talar om Eskilstuna gum-sar, Torshälla tordyvlar, Arboga hundar och Köpings svin.

Det var en lustresa hit till staden från Köping. På den tiden fanns det en kiosk vid Holmberget, som sköttes av en fru. Hon stängde kiosken klockan 11 och gick uppåt stan, för det skulle inte vara öppet under gudstjänsten. När hon gick över torget mötte hon Köpingsborna och en av dem steg fram och frågade - "Kanske mamsell vill tala om var stan ligger." - "Gnugga nu svinlorten ur ögonen, så ser ni nog var stan är", svarade hon. (L.L.)

Det var inget påfallande dåligt förhållande mellan landsborna och stadsborna. Men Eskilstunaborna de skötte sig inte, de söp och det var inte så trevligt." (G.N.)

Berättare:

C.H. (Hellberg, Carl V.)

J.A.H. (Hellberg, Johan Ad.)

G.N. (Georg Nyström)

L.L. (Lovisa Lindblad)

Häftet finns på Bergströmska gården om du vill läsa det.

Janett Eriksson

2) Läs mer i nästa artikel *Från "SkinnpälSENS" och "Myrstackens" närhet.*

Från ”Skinnpälsens” och ”Myrstackens” närhet

Följande berättelse är nedtecknad av Elof Maxe.

”I dessa dagar när vårsolen börjar sin vandring över himlen och livsandarna börjar vakna stävar mina tankar mot svunna tider och andra förhållanden.

Bebyggelsen här i Torshälla är nu en helt annan än den var då och människorna som bor här är av en helt annan sort. Men det behövs endast föga minne att kalla fram utseendet på stugorna vid gatan och gränderna och dragen på folket som bodde här. Och det känns skönt och ibland spännande att få vistas i de många minnenas värld.

Kvarteret i norra delen av Storgatan gick under benämningen ”Kineskvarteret” fast någon kines hade aldrig bott där. Men det kan inte förnekas att kvarteret verkade lite nedgången.

”Skinnpälsen” 3), före detta sjömanskrog, var den sista stugan på den västra sidan av Storgatan och tvärs över gatan låg ”Bläckhornet”, och just där vid ån fanns ”Skinnpälsbryggan” som var hemmahamn för segelskutan ”Flodbergs Maja”. Själv bodde Flodberg i ”Myrstacken” och därifrån har jag det skräckfyllda minnet som jag ibland ryser för när jag tänker på det.

3) När bönderna varit inne i staden för att uträtta sina ärenden stannade de upp vid krogen för att ta en sista sup och byta om till skinnpäls inför hemresan. Oftast hade man pälsen hängde på utsidan varför byggnaden blev helt pälsklädd.

”Skomakar-Gustav” bodde och hade sin verkstad i ”Myrstacken” 4) och till honom blev jag sänd med ett par stövlar som han lovat att laga. Jag hade inte en aning om i vilket prång Gustav hade sitt tillhåll, men man hade ju mål i mun så jag frågade, och naturligtvis var det till spjuvern Ernst Söderström frågan blev ställd.

Han visade mig direkt till ”Skeppar Flodberg”. Artig som jag alltid varit knackade jag försynt på dörren, steg in, bugade mig djupt och frågade om farbror skulle kunna hinna laga stövlarna till på lördag. Den gamle fula gubben vid köksbordet flög upp under de allra vildaste krumsprång och hoppade fram till skänken, drog ut lådan och hade på ett ögonblick en stor revolver i näven. Han skrek: Nu skjuter jag dej ”Snorhyvel” när du inte ser skillnad på Kaptenen Flodberg och en skomakare.”

Förklaringarna om hus-/och personnamn är hämtade från skriften Torshälla stad och Nyby Bruk - Studier kring namn. En studiecirkel från 1995 i regi av S:t Olofs Gille och Studieförbundet Vuxenskolan.

Janett Eriksson

4) Kallades också för Bråten, Kråkboet, Hundkojan och Rishögen. Alla namn påhittade av brukspatron Liberg som hade ett ont öga till Skomakar-Gustav.

S:t Olofs Gille söker deltagare till en studiecirkel!

Hembygdsföreningen ska uppdatera boken Torshälla ABC. En ny upplaga kommer att ges ut till Torshällas 700-årsjubileum.

Om du har förslag till ändringar och vill vara med i detta arbete är du välkommen till vår studiecirkel.

Vi startar den 18 februari kl. 9-12 och har därefter träffar varannan tisdag. Vi avslutar vårterminen den 27 maj och fortsätter igen under hösten.

Vid anmälan: ring 016-35 81 39 eller via info@sanktolofsgille.se

Välkommen!

Till föreningen inkomna skrifter och handlingar

Hembygdsgården har fått en skrift från Gjuterihistoriska Sällskapet/ Olle Granehult. Skriften heter Johan Oscar Biörk - aducerjärnsfabrikör i Torshälla och Eskilstuna.

Skriften ger en presentation av den första ingenjören/fabrikören i landet som i industriell skala tillverkade detaljer av aducerjärn redan under 1860-/ och 1870-talen. Detta sega gjutjärn var då en nyhet i Sverige och Norden och J.O. Biörk blev en nyckelperson i introduktion och produktion av detta konstruktionsmaterial i svensk industri.

Skriften har utarbetats i samband med ett projekt inom Gjuterihistoriska Sällskapet om aducerjärnets historia i Sverige. Arbetsgrupp i projektet är författaren och ingenjören Henry Bark, Flen.

Från Bengt-Olof Blidström har föreningen fått en historik över Torshälla Fabriks- Handels- och Hantverksförenings 100-åriga verksamhet. Det är nedskrivet av J. A. Hellberg, juli 1947.

Välkommen till Bergströmska gården om du är intresserad av att läsa handlingarna.

Redaktionen

Årsmöte den 10 mars 2014, kl.18.00 i Kvarnen

Vi bjuder på kaffe och smörgås från kl. 18.00.

Dagordning:

1. Årsmötets öppnande
2. Fråga om mötet är stadgeenligt utlyst
3. Godkännande av dagordningen
4. Parentation
5. Val av ordförande och sekreterare för mötet
6. Val av två protokolljusterare tillika rösträknare
7. Verksamhetsberättelse 2013
8. Ekonomisk berättelse
9. Revisorernas berättelse
10. Fastställande av balans- o resultaträkning
11. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen
12. Förslag till arbetsplan för 2014
13. Budget för 2014
14. Val av ålderman för 2014
15. Val av 3 ordinarie styrelseledamöter för 2 år samt fyllnadsval för 1 ordinarie styrelseledamot på 1 år
16. Val av två ordinarie suppleanter, ett omval 2 år och ett nyval 1 år
17. Val av 2 revisorer och 1 ersättare för 1 år
18. Val av ombud till Södermanlands Hembygdsförbund
19. Val av 2 ledmöter till valberedningen
20. Fastställande av årsavgift 2015
21. Motioner och förslag
22. Övriga frågor
23. Avslutning

Varmt välkommen!

Styrelsen

Torshälla konstrunda

Påskafton 19 april

**Bergströmska gården
har utställning av
hembygdsdräkter.**

**Du är välkommen till
utställningen då du också
har tillfälle att sitta ner i
vår härliga miljö.**

Vi serverar ekologisk soppa!

Uthyrning av bagarstugan

**Ett flertal förfrågningar har
inkommit angående uthyrning
av bagarstugan.**

**Styrelsen har beslutat att hyra
ut bagarstugan mot en avgift
som ska täcka kostnader för
ved m.m. Personal ska alltid
finnas närvarande.**

**Hyran är 500 kronor för
en heldag och 300 kronor
för en halvdag.**

**Kontakta 016 - 35 81 39 eller
info@sanktolofsgille.se**

**Bergströmska gården
har öppet varje torsdag
kl 14.00-16.00**

Välkommen!

Torshälla Hembygdsförening S:t Olofs Gille

Styrelse:

Iha Frykman, ålderman tel 35 81 39
Jan-Erik Kling, v. ålderman tel 35 56 41
Gunnar Sandevärn, skrivare
Janett Eriksson, v. skrivare tel 35 52 95
Hans Eriksson, gärdeman tel 35 52 95
Christina Åslund tel 34 30 06
Torbjörn Axner tel 35 50 35
..... mobil 070-600 60 70

Suppleant:

Gunbritt Eriksson mobil 076-251 74 29
Mikael Nyman tel 35 84 81

Museikommitté:

Styrelsen

Arkivkommitté:

Iha Frykman tel 35 81 39

Trädgårdskommitté:

Jan-Erik Kling tel 35 56 41

Aktivitetskommitté:

Christina Åslund tel 34 30 06

Kökskommitté:

Vakant

Redaktion S:t Olof:

Janett Eriksson, Bernt Pettersson

Bergströmska gården Hembygdsgrd

Lilla gatan 12, TORSHÄLLA

Telefon 016-35 50 76

Medlemsavgift: 100:- enskild, 150:- familj
Plusgiro: 26 81 47-6

Postadress: Torshälla Hembygdsförening

S:t Olofs Gille, c/o Iha Frykman

Tornsvängen 1, 644 31 TORSHÄLLA

E-postadress: info@sanktolofsgille.se

Hemsida: www.sanktolofsgille.se

Ur museisamlingarna

Bilden av den unge Carl Anjou är hämtad från Nyströms fotoarkiv.

Carl Anjou var en välkänd handlare, som hade sin affär på Storgatan 22 i Torshälla. Affären startade 1908 och fanns kvar till i mitten av 1940-talet. I affären sålde Anjou husgeråd och specerier.

På gården höll Anjou välbesökta auktioner. Carl Anjou var en frikostig person, som gärna skickade med en karamellstrut till barnen. På bilden sitter Carl Anjou på en cykel med fast nav. Cykeln bromsades med en handbroms.

Bernt Pettersson